

Narodowiec

Quotidien démocrate pour la défense des intérêts sociaux et culturels de l'immigration polonaise

LENS (Pas de Calais)
r. Emile Zola, 101. - Tel. 227

R. C.: Bethune 21231
C. C.: Lille 16657

Wydawca i założyciel:
Directeur Fondateur: **Michał KWIATKOWSKI**

Założony w r. 1909
Fondé en
Sabbat 24.10.1909 - Réparé Dec. 1944

CENA
PRIX 5 fr.

Nowa reglementacja dewiz i wolny handel złotem uchwalone Warunki wymiany biletów 5.000 fr. ogłoszone Dekret oznacza terminy przyjmowania biletów przez banki. — Termin zapłaty wyznaczy się później

Paryz. — Zgromadzenie Narodowe uchwaliło 324 głosami przeciw 226 całość projektu ustawy rządowej o wprowadzeniu nowych przepisów odnosnie handlu dewizami, wolnego handlu złotem, pod pewnymi warunkami kontroli rządowej.

Na wniosek posła socjalistycznego Zgromadzenie N. przyjęło poprawkę, domagając się, by rząd ujął dekrety w taki sposób, by uniemożliwiły spekulację dewizami i złotem oraz szkodzić w jakikolwiek sposób walucie brytyjskiej.

Repatriacja dewiz i wolny handel złotem.

Uchwalona przez Zgromadzenie N. ustawa przewiduje, że Francuzi posiadający zagranicą dewizy i papiery wartościowe, nie zadeklarowane w przepisowym czasie, mają możliwość sprowadzić je do Francji po kursie wolnym za opłatą grzywny w wysokości 25 procent wartości.

Brzmienie ustawy w sprawie wolnego handlu złotem mówi m. in. „Posiadanie, przewóz i handel złotem na obszarze Francji są odtąd wolne”.

Hold Zgromadzenia N. dla Gandhiego

Przewodniczący Herriot podał do wiadomości Zgromadzenia N. tragiczny zgon Mahatmy Gandhiego. Zgromadzenie złożyło hołd pamięci wielkiego Hindusa i wyśpiewało wyrazy współczucia do narodu Indji. Powstały szły z miejsc (za wyjątkiem komunistów) posłowie wysłuchali rezolucji...

Maurice Schumanna, Saravane - Lanchet (Indie francuskie) i ks. Gau (M. R. P.) mówiącej: „W osobie Mahatmy Gandhiego Zgromadzenie Narodowe czci przyjaźni Francji patriotę i nade wszystko Medra, którego przykład oby pouczal wszystkich ludzi, że miłość jest silniejsza od nienawiści”.

Banknoty 5000 fr. złożę w kasach publicznych najpóźniej do wtorku!

PARYZ. — Sobotni „Journal Officiel” ogłosił rozporządzenie o składaniu w kasach publicznych banknotów 5000 fr. celem późniejszej wymiany.

KIEDY? W sobotę 31 stycznia składają posiadane banknoty instytucje urzędowe, maklerzy giełdowi i inni pośrednicy oraz upaństwowione przedsiębiorstwa.

W poniedziałek 2. lutego a najpóźniej we wtorek, składają banknoty wszystkie inne przedsiębiorstwa i osoby prywatne. GDZIE? Banknoty przyjmują: poczty, kontrolery podatkowi, oddziały Banku Francji oraz banki: Crédit Lyonnais, Société Générale, Comptoir National d'Escompte de Paris, Crédit Industriel et Commercial, Société Marseillaise de Crédit, Crédit Commercial, Crédit du Nord.

Banki wyjątkowo będą otwarte także w sobotę przez cały dzień i w niedzielę.

JAK? Każdy składający wypełnia formularz i wyszczególnia ilość składanych banknotów. Obowiązkowe jest przedstawienie dowodu osobistego oraz „carte d'alimentation”, z której dla kontroli będzie pobrany odsetek nr. 24.

KTO SKŁADA? Głowa rodziny dla siebie żony oraz nieletnich dzieci itp. Osoba trzecia może zastąpić właściciela biletów 5000 frankowych pod warunkiem, że złoży banknoty na jego nazwisko przedstawiając żądane dokumenty.

SPIS A NIE WYMIANA. W sobotę i w poniedziałek następuje jedynie składanie i rejestracja banknotów. Wymiana ich nastąpi później i jak donoszą nie rozpocznie się nie wcześniej jak w środę, a wedle innych wiadomości może nastąpić 29 lutego czy 1. marca.

PARYZ. — Min. Finansów podkreślił ponownie, że wymiana banknotów 5000 fr. ma na celu jedynie dokonanie rejestracji tych banknotów i nie ma żadnego związku z jakikolwiek daniną.

Minister Finansów ostrzega przed fałszywymi pogłoskami

Ministerstwo Finansów ogłosiło komunikat, w którym rząd ostrzega ludność przed fałszywymi pogłoskami, rozgłaszanymi rozpoczynającymi.

Zwyzka franka francuskiego

Na giełdach zagranicznych zanotowano zwykłą franka francuskiego. W Z u r y c h u notowano 135 fr. szwajcarski, za 100 fr. francuski zamiat 130 fr. dnia poprzedniego. W R y m i e placono 181 lirów za 100 fr. francuski, wobec 178 dnia poprzedniego. W B r u k s e l i na czarnym rynku notowano 16 3/8 fr. belgijskich za 100 francuski, wobec 15 5/16 poprzednio.

18 marynarzy zginęło w eksplozji statku

PARYZ. — W dniu 30 stycznia nastąpiła eksplozja na statku-cysternie „Panchito” niedaleko portu w Lorient na wysokości Armen. Natychmiast po wypadku powiadomione władze portowe wysłały motorówki ratunkowe, które wyratowały 12 marynarzy, pływających na resztkach rozbitego statku. Dotychczas pomimo poszukiwań, nie odnaleziono 18 marynarzy, którzy byli na statku przed wybuchem. Brak bliższych danych, co było przyczyną eksplozji.

Zaginął samolot brytyjski „Tudor” z 29 pasażerami

LONDYN. — Samolot brytyjski „Tudor” odbywający lot z Londynu do Havanny przez Lizbonę — Bermudy — zaginął z czwartkiem na płatek nad Atlantyką. Na pokładzie samolotu znajdowało się 29 osób, w czym 6 ludzi obsługi. Wśród pasażerów był Sir Cunningham, marszałek Lotnictwa brytyjskiego. Na limit Lizbona — Azory planowała za pomocą i widzialność była ograniczona. Ostatni komunikat radij pokładowy z „Tudora” nadany był z trasy nad Atlantyką. Istnieje obawa, że samolot rozbił się nad Bermudami.

Suchające zagnionych, rozbił się samolot, 14 zabitych

PARYZ. — Forteca amerykańska eksplodowała w Alpach francuskich w piątek w rejonie góry Cheval Blanc, niedaleko miejsca upadku „Dakoty”, innego samolotu, za którym były prowadzone poszukiwania. 14 osób znajdujących się na pokładzie forticy pogoda i widzialność była ograniczona. Ostatni komunikat radij pokładowy z „Dakoty” nadany był z trasy nad Atlantyką. Istnieje obawa, że samolot rozbił się na wysokości ponad 2 tys. metrów. Razem z ofiarami „Dakoty”, który przewoził 5 dzieci, 3 Amerykanów oraz 4 ludzi woźni, liczba zabitych w tych dwóch wypadkach wynosi 28 osób.

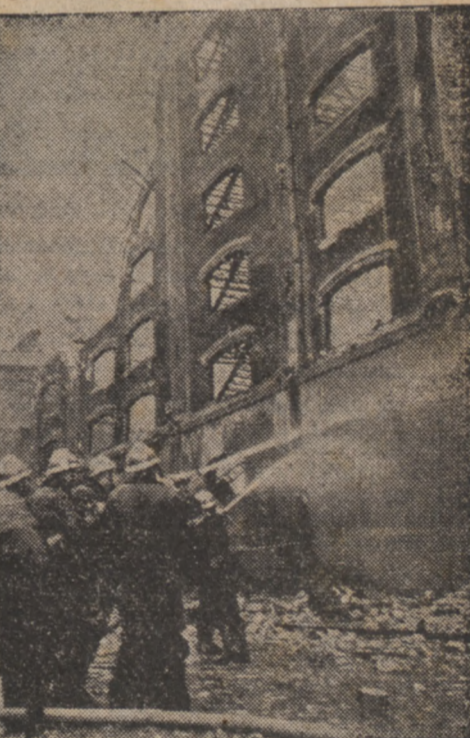
Pożar zniszczył tysiące ton darów ameryk.

Poliscia przypuszcza, że ogień podłożono. — Kilka miliardów strat

PARYZ. — Niezwykłej gwałtowności pożar ogarnął w nocy śladnicę w Charenton w których złożono dary amerykańskie i „pociąg przyjaźni”, przeznaczone dla okolicy paryskiej. Pożar rozszerzył się z wielką szybkością i zamienił budynek, zbudowane z drewna i żelaza wraz z nagromadzoną żywnością i odzieżą w stos zgłiszczy.

Strażacy walczyli przez pięć godzin z szalejącym żywiołem. Już pierwsze wyniki śledztwa zdają się wskazywać, że pożar został podłożony. Władze zarządziły śledztwo celem dokładnego stwierdzenia przyczyn pożaru. Min. spraw wewnętrznych, Jules Moch wydał rozkaz, by śledztwo było prowadzone z całą surowością i ścisłością. Stróż nocy opowiada, że około godz. 4-tej nad ranem usłyszał dwie eksplozje i ujrzał płomienie, usiłując się nad dachem. Gdy nadjechał pierwszy wóz strażny pożarnej ogień zdążył już znacznie rozszerzyć się, natrafiając na łatwopalny materiał w postaci kilku tysięcy

ton żywności i odzieży. Spłonęło około 2.000 ton darów amerykańskich i 40.000 sztuk odzieży i innych towarów. Zgłiszcza zajmują 14.000 m. kw. Straty obliczają na kilka miliardów franków.



(Foto: Associated Press) Gaszenie pożaru śladnicy w Charenton.

Wiadomości krótkie

PARYZ. — W niedzielę odbywa się w całej Francji zbiórka na rzecz powodziarstwa Wschodniej Francji.

PARYZ. — W katedrze Notre Dame przemawiał biskup R.P. Riquet na temat „Chrześcijaństwo w życiu”.

BRUKSELA. — Belgia podpisała układ handlowy z Polską, na podstawie którego Polska za węgiel otrzyma znaczny kredyt w Belgii na zakup maszyn przemysłowych.

WARSZAWA. — Statek norweski „Gjrdal” przywiózł do portu w Gdyni 30 lokomotyw amerykańskich ze stu, jakie Polska zamówiła w Stanach Zjednoczonych.

WARSZAWA. — W piątek wieczorem Premier Cyrankiewicz złożył na posiedzeniu Rady Ministrów szczegółowe sprawozdanie z pobytu i rozmów w Moskwie.

BUDAPEST. — W stolicy Węgier obchodzony będzie „Tydzień” przyjaźni polsko-węgierskiej. W związku z tym do Budapesztu przybyła delegacja polskich Związku Zawodowców.

WASZYNGTON. — Prezydent Truman ogłosił, iż jeśli dojdzie do nowego spotkania Wielkiej Trójki, to powitano się ono odbyć w Waszyngtonie.

BUENOS-AIRES. — Almon, książę D'Acosta, krewny zmarłego króla Wilkora Estanuela III, zmarł nagle na udar serca w stolicy Argentyny.

WASZYNGTON. — Kongres centrali amerykańskich Związków Zawodowców (C.I.O.), popiera myśl utworzenia odrębnej Światowej Federacji Syndykatów.

WASZYNGTON. — Nowy amerykański batalion strzelców morskich wysłany będzie na Morze Śródziemne.

W chwili, w której ludzkości potrzeba najbardziej przewodników duchowych wielkiej miary, dla przezwyciężenia groźb nad nią wiszących z powodu rozruchanych namiętności zbiorowych, zginął z ręki szaleńca zaślepionego namiętnościami partyjnymi największy z żyjących idealistów o aurytorycie uznany nie tylko przez 450 milionów mieszkańców Indji, ale przez świat cały — Mahatma Gandhi.

Hold, jaki Zmarlemu składa dziś cała ludzkość, jest odpowiedzią na wiare, jaką miał w nią Gandhi, a którą okazywał każdym słowem i każdym czynem długiej swojej działalności publicznej. Hold ten jest równocześnie dowodem, że wielkie ideały miłości bliźniego, poświęcenia i sprawiedliwości politycznej i społecznej nie wygasły na świecie, mimo niebывалej fali gwałtów i zbrodni, z jaką męczy się świat dzisiejszy, a grożącej mu okresami zupełnym zalewem.

Ostatnim przed śmiercią wielkim dowodem szlachetności przekonań swoich było dla Gandhiego zwycięstwo, które odniósł w Indiach, kładąc przez swoje odczyty i poświęcenie własnego życia, kres krwawym walkom bratobójczym, jakie groziły zagładą młodym republikom Hindustanu i Pakistanu, a których ofiarą padło już ćwierć miliona ludzi.

Ukoronowaniem życia i wysiłków Gandhiego było jednak zwycięstwo przez przewagę krwi niepodległości przez Indie. Toteż, chyląc czoło przed ofiarą i wielką w wynikach swoich pracą całościową Gandhiego, premier Hindustanu Pandit Nehru nazwał go „Ojcem Narodu”.

Cnoty miłości, poświęcenia i braterstwa, które głosił, i którym hołdował

34 wyższych oficerów amerykańsk. w Grecji

Ateny. — Według dotychczasowych danych, rządowa armia grecka posiada 34 wyższych oficerów amerykańskich, którzy przydzieleni zostali do poszczególnych dywizji greckich w charakterze doradców i oficerów łącznikowych. Po przeszkoleniu i zapoznaniu się z przebiegiem dotychczasowych operacji, oficerowie ci udzielają instrukcji w zakresie używania i stosowania niektórych materiałów wojennych dostarczanych przez Stany Zjednoczone.

W Tracji zachodniej toczy się wielka bitwa

ATENY. — W Tracji Zachodniej toczy się od kilku dni wielka bitwa pomiędzy wojskami rządowymi i partyzantami. Do najcięższych walk dochodzi w ekolocy, gdzie terytorium greckie ostrym klmem wiska się ku granicy Bułgarii. W walkach bierze udział po stronie partyzantów kilka tysięcy żołnierzy. Na pograniczu tureckim w rejonie Korymbos i Sufli 500 partyzantów weszło do walki.

W okolicy Kaitza, 50 km. od Janiny oraz na północny zachód od Janiny partyzanci przeciwstawiają się silnym oddziałom rządowym, które zdolają odebrać im wiele składów z żywnością i materiałami wojennymi.

W rejonie Konicy walki toczą się w 8



(Foto: Associated Press) Powitanie pani Fankler, rumuńskiego ministra spraw zagr. na dworcu w Budapeszcie.

Czystka w fińskiej policji, 200 usuniętych

Helsinki. — Na polecenie fińskiego komunistycznego ministra Spraw Wewnętrznych przeprowadzona została obecnie w Finlandii wielka czystka w policji, w następstwie której usunięto 200 wyższych urzędników z komisariatów policyjnych w samych Helsinkach i w miastach prowincjonalnych.

Dwie młode kobiety uduszone w pobliżu Londynu

LONDYN. — Scotland Yard ma do rozwiązania zagadkowe morderstwo, dokonane w ciągu jednej nocy na dwóch młodych kobietach. Jedną z nich została uduszona pod Ilsworth na drodze zwanej „droga zakochanych”, inna w Harlesden, w odległości 10 km. od Ilsworth. Policja przypuszcza, że obydwie, Sylvia Styles, lat 26 i Frances Manners, lat 27, padły ofiarą jednego mordercy.

150 Japończyków obrabowało 2.000 podróży

TOKIO. — Policja japońska przeprowadziła olbrzymią obławę w południowej części wyspy Honshu, aby unieszkodliwić szajkę 150 bandytów od 20 do 30 lat, którzy obrabowali 2.000 pasażerów pociągu, rabując kilka set tysięcy jen.

Podróźni opowiadają, że bandyci, wśród których znajdowały się niewiasty, weszli do pociągu na różnych stacjach, stosownie do planu opracowanego przez bierzącego bandycę, liczącego nie więcej jak 25 lat. Z zadziwiająco zmienną krzywą przystąpili do pracy, jaką wywołali wśród podróźni i bez trudu dokonali rabunku.

Przymusowe lądowanie samolotu francuskiego w Hiszpanii

Barcelona. — Francuski trzymotorowy transportowiec, przybywający z Oranu do Perpignan 30. I. br., zmuszony został przez warunki atmosferyczne do przymusowego lądowania na lotnisku w Barcelonie. Lądowanie odbyło się bez żadnego wypadku.

Gandhi, są zgodne z najwyższymi ideałami świata chrześcijańskiego, którego sumieniem niejako stał się w pewnej mierze Gandhi przez wielki rozgłos, jakie nauki jego i czyny zyskały w całym świecie.

Wielki ten duchem i czynami swoimi maż, był bowiem w oczach naszych najskrajszym przeciwieństwem innego człowieka o głośnym do niedawna nazwisku A. Hitlera, wyznawcy metod gwałtu okrutnego i bezwzględne, które pograżały w niedoli narody Europy i naród niemiecki.

Mimo straszliwych nauk, jakie dają ludzkości doświadczenia poczynione na drodze siły, gwałtu, bezwzględności i okrucieństwa, i mimo wielkich zwycięstw odniesionych bezkrawawo przez Gandhiego, spaczona grzechem natura ludzka nie przestaje bądź w jednostkach, bądź w zespołach grupowych, przeczyć ideałom wolności, sprawiedliwości i pokoju. Nie łatwa jest bowiem dla człowieka praca nad udoskonaleniem się i rozpoznaniem prawdy oraz dróg, które do niej prowadzą. Gandhisam stał się ofiarą gwałtu u schyłku swojego życia. Równocześnie jednak najszlachetniejszą część ludzkości uważać będzie słowa i czyny jego zawsze za jeden z najjaśniejszych dowodów nieśmiertelności ideałów, którym w żalobie dzisiejszej składa hold świat cały.

C.G.T. oblicza nowe minimum życiowe

PARYZ. — Przywódcy syndykatu C.G.T. z okregu paryskiego wysłuchali onegdaj exposé sekretarza p. Raynaud o zarobkach i zdolnościach nabywczych robotników. Mówca oświadczył, że zarząd C.G.T. ustalił w końcu bieżącego miesiąca nowe minimum życiowe.

100 milionów dolarów na materiały i uzbrojenie

ATENY. — Amerykański szef Misji Wojskowej w Grecji, generał Livesay podał do wiadomości w piątek, iż ponad 100 milionów dolarów przeznaczonych zostało na wyposażenie armii greckiej, która obecnie może przeprowadzać zwycięskie operacje przeciwko partyzantom. W związku z twierdzeniami, jakoby partyzanci byli lepiej wyposażeni, generał Livesay powiedział, iż wszystkie możliwe brzojskie starożytności będą wycofane i armia grecka otrzyma nowoczesną artylerię amerykańską.

Gen. Clay o tymcz. zarządzeniach w „Biznie”

FRANKFURT. — Na konferencji prasowej odbytej w czwartek generał Clay oświadczył, iż począwszy od 15 lutego br. wchodzić będą w życie postanowienia frankfurckie, tak, iż w dniu 1 kwietnia br. uruchomiony zostanie całkowicie aparat administracyjny dla obu stron w zachodnich Niemczech. Gubernator amerykański oświadczył, że zarządzenia są tymczasowe i wyraża nadzieję, że do tego czasu Francja będzie mogła powziąć ostateczne decyzje w sprawie przyłączenia strefy francuskiej do Bizni.

Najwyższe wydobyte węgla od grudnia w Zagłębiu Ruhry

FRANKFURT. — Wojskowy zarząd brytyjski podał do wiadomości w piątek, iż ostatecznie wydobyte tygodniowo węgla w Zagłębiu Ruhry wynosi 260 tys. ton i stanowi najwyższe wydobyte od ukończenia wojny.

Maniesteracje strajkowe

Duesseldorf. — Niemieckie Związki Zawodowe odbyły w piątek Konferencję, na której postanowiono wezwać wszystkich członków zrzeszonych w Związkach do udziału w 24-godzinnym strajku protestacyjnym przeciwko niewystarczającemu racjom żywnościowym.

Aliancka Rada Kontroli obradowała w sobotę w Berlinie

BERLIN. — W sobotę obradowała w Berlinie aliancka Rada Kontrolna, na której był obecny czterej przedstawiciele rządów wojskowych: generał Clay, Robertson, marszałek Sokolowski i generał Koening. Na porządku dziennym obrad, ustalonym ostatnio, była między innymi sprawa reformy walutowej, wysunętej przez Amerykanów.

Żałoba w Indiach i na całym świecie

Mahatma Gandhi zginął od kuli zamachowca

Skrajny lewicowy odłam Hindusów sądził, że wszczęta przez Gandhiego propaganda zgody wychodzi na korzyść zniechęcających Mahometan

Nów Delhi. — W piątek krótko po godzinie piątej po południu zginął przywódcą duchowy Indji, Mahatma Gandhi. Padł od kuli zamachowca, który strzelił czterokrotnie z odległości kilku kroków w chwili, gdy Gandhi wchodził do altany przed świątynią, by rozpocząć z tłumem wiernych codzienne modły. Strzały trafiły Mahatmę w okolicę serca i w pierś. Śmiertelnie ranny Gandhi żył jeszcze 35 minut. Pod koniec życia prosił Gandhiego polejantów, którzy byli na miejscu wypadku, i ujęli sprawę, by nie karał mordercy zbył surowo, Zabójca był Hinduś ekstremista.

Tłum na widok padającego przywódcy wydał okrzyk rozpacz, a lament płaczących tłumów unosił się wokół świątyni, gromadząc coraz więcej przybyszów. Zamachowiec został natychmiast aresztowany.

Gubernator lord Mountbatten i Pandit Nehru przybyli natychmiast na miejsce, by schylić czoło przed zwłokami.

Korespondent brytyjski świadkiem zamordowania Gandhiego

NOWE-DELI. — Na piątkowe modły Gandhiego, jak zresztą i w inne dni, przybył korespondent brytyjskiego Radia Robert Simpson. Mimo woli był on świadkiem zamordowania 78-letniego Gandhiego. Korespondent oświadczył, iż Mahatma spóźnił się nieco w piątek rano na modlitwę i przebiegła mała polana, by dojść bożną drogą wiodącą przez zagajnik do altany przed świątynią, w której zwykłe odprawiał modły. W chwili, gdy wkraczał w obręb miejsca oddzielnego od tłumy około 50-letni mężczyzna obrany w chwili oddał 5-1 strzałów, ra-

nio śmiertelnie Gandhiego. Zamachowiec, jak oświadczył Simpson strzelał z bliskiej i bezpostrzelnie. Gandhi upadł po strzałach na wzrak.

Żałoba w świecie z powodu zamordowania Mahatmy Gandhiego

W stolicach Europy i Ameryki wiadomości o śmierci największego duchowego przywódcy Indji oraz największego żyjącego dziś idealisty ludzkości, przyjęta została z największym żalem.

Żałoba w całym Indiach

Król i królowa wysłali na ręce Gubernatora brytyjskiego orędzie do narodu Indji, w którym wyrażają najgłębsze uczucia żalu i smutku. „Ja i królowa — mówi orędzie — łączymy się w żalu z narodem Indji po tej niepowetowanej stracie dla Indji i dla całej ludzkości”.

Premier Attlee wygłosił przemówienie żałobne, w którym złożył hołd zasługom i ideałom Gandhiego.

Stafford Cripps, który brał udział przed 2 i pół laty w pracach Komisji królewskiej, pracującej nad nadaniem Indiom statutu Dominialnego i znalazł Gandhiego z jego działalnością politycznej i humanitarnej, oświadczył: „Strata Gandhiego jest ciosem dla całego świata cywilizowanego. W Gandhim straciła ludzkość największego duchowego przywódcę naszych czasów”.

Waszyngton. — Prezydent Truman w żałobnym przemówieniu złożył hołd pamięci Gandhiego.

O.N.Z. cześć pamięć Gandhiego

LAKE-SUCCESS. — Rada Bezpieczeństwa O.N.Z. poświęciła piątkowe zebranie na oddanie hołdu pamięci Gandhiego, jako apostoła nie uciekania się do przemocy i gwałtu i najwytrwalszego rzecznika pokoju i idei jakie ożywiła Narody Zjednoczone. Nad palcem O.N.Z. powlewa 57 sztandarów oświetlonych do połowy masłow. Delegat Rosji oświadczył: „Wyrażają uczucia milionów obywateli rosyjskich, łącz-

wyrażają moją najgłębszą sympatię dla narodu Indji w związku z tragiczną śmiercią ich najwybitniejszego przywódcy Mahatmy Gandhiego”.

Żałoba w całym Indiach

NOWE-DELI. — Począwszy od soboty przez 13 dni trwać będą w całym Indiach posty i modły na znak żałoby. Ciało Gandhiego ma być zwiezajem hinduskim spalone w sobotę nad świętą rzeką Jumma.

Morderca Gandhiego

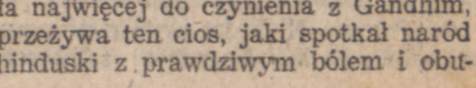
Nowe-Deli. — Zabójca Gandhiego jest młody Hinduś, Nathu Ram, należący do kasty skrajnych nacjonalistów, kierowanych przez grupę Braminów, którzy prowadzili akcje poburzenia tłumów do walki z Mahometanami. Morderca zeznał, że uważał Gandhiego za główną przeszkodę do mobilizacji wszystkich Hindusów przeciwko Muzulmanom”.

Pandit Nehru wezwał Hindusów do spokoju i zgody

NOWE-DELI. — W dniu 30 stycznia br. przemawiał do narodu Indji przywódca partii Kongresowej Pandit Nehru, wywołując wszystkich do zachowania spokoju i zgody. Pandit Nehru potępił okropną zbrodnię, jak również wszelkiego rodzaju skrajne zaślepienie tych, którzy dążą do wyładowania najszybszych namiętności.

W Bombaju, 50 rannych, 11 zabitych, 50 rannych

Bombaj. — Tłumy Hindusów sądząc, że zabójca Gandhiego był cudzoziemiec, rozpoczęły demonstrację pod konsulatami brytyjskimi oraz placówkami handlowymi W. Brytanii. Policja interweniowała. 11 osób zginęło, a 50 odniosło rany. Wzburzone tłumy podpaliły szereg domów i sklepów w dzielnicach muzulmańskich i brytyjskich.



(Foto: France-Clichés) Jedno z ostatnich zdjęć Mahatmy Gandhiego.

Głosy dyskusyjne Czytelników

„Bronny opinii naszych kolonii i emigracji”

Jak wszyscy to dobrze mogliśmy zauważyć, więcej niż kiedykolwiek w chwili obecnej pojawiają się agitatory PPR-owcy...

Tymczasem jakąż pomocą może być Ojczyźnie, że w tedy, kiedy właśnie w tej drodze nam Ojczyźnie pania jest niedza...

Ta właśnie organizacja staje się zbyt często parawanem dla siewców nienawiści i zamętu i pragnie korzystać z faktu, że nasto pomocy dla Ojczyzny każdy Polak uważa za swój święty obowiązek.

Pięknie brzmiącym hasłem gromadzi się masę łatwowiernych na wiecie. Jak cukierek do ust przed wianiem w nie gorczy...

Abym polubił kres tej roboty, musiał nastąpić mobilizacja wszystkich sił i dusz...

Abym dokonał tego nie potrzebował wielkiej rzyzy. Francja nie jest trudna. Na każdy zorganizowany wioć przez siewców zamętu...

My natomiast bronimy prawdy i sprawiedliwości bez wielkiego trudu, bez specjalnej kwalifikacji na mówców...

I właśnie dzisiaj, kiedy cały świat zdaje sobie sprawę z niebezpieczeństwa komunizmu...

Chcę być w dalszym ciągu przedmurzem chrześcijaństwa, a my jako jej dzieci tu chodźmy.

Panna Truman i Robert Taylor



(Foto: New York Times)

Na balu, z którego dochód przeznaczono na cele dobroczynne marynarzy amerykańskiej, słynny artysta Robert Taylor tańczył z córką prezydenta Trumana.

Lądem do Anglii

Czy można przejechać lądem z Francji do Anglii? Oczywiście, że nie. Choć byli i są śmiałowcy, którzy twierdzą, że sprawa ta jest możliwa do załatwienia i zawsze aktualna.

O co więc chodzi? Chodzi o zbudowanie tunelu pod kanałem La Manche. Sprawa ta rozstrzygnięta była od dawna...

Inteligentny podjął to tym, uwzględnił prace francuska w roku 1802. W roku 1855 inżynier Thomé de Gamont opracował obszerny projekt budowy tunelu...

Obećno po wojnie zawiązała się w Londynie nowa komisja budowy, która dysponuje bogatym materiałem technicznym, jakie również posiadała dotychczas.

Faktem jest, że podróz podziemną poprowadzimy przez tunel, skrótłaby czas tej podróży o połowę i o godzinę. Możnaby wychodzić z Londynu o godzinie 8-9 rano, spędzić pół dnia w Paryżu i powrócić z powrotem do stolicy W. Brytanii przed północą.

Jaki jednak obrót przyjmie ta sprawa, nie wiadomo. Głos mają zainteresowani fachowcy, tak w Anglii, jak i we Francji, i oni ostentacyjnie sprac rozstrzygną.

Ziemia święta — co krwią spływa...

(Od własnego korespondenta)

II.

Dzisiaj spływa znowu krwią ta Ziemia Święta, po której kiedyś Zbawiciel Świata krocił, głosząc pokój i miłość bliźniego...

Gdy patrzą na te doliny i wzgórza, gdy wzrok nasz skierowuje na tyle miejsc złączonych z historią naszej religii, z historią człowieka...

Zespół zaś stanowią jedne i te same osoby czyli jeden duch PPR-u w kilku ciablach przyzwoitych lotnymi kadrami...

W. Krawczyk.

Oredzie noworoczne Papieża a świat muzułmański

KAIR. — Dziennik „Al Tikhwan al Moslemi”, organ Związku „Braci Muzułmańskich” ogłosił dłuższe ustepy oredzia noworoczego Papieża komentując je jak najbardziej przychylnie.

Pierwsze zwycięstwo Konserwatystów nad Socjalistami w Szkocji

Londyn. — Po raz pierwszy od lipca 1945 roku brytyjska Partia Konserwatystów odniosła zwycięstwo w uzupełniających wyborach do Izby Gmin w Glasgow w Szkocji.

Lotniskowce dla bombowców z bombami atomowymi

NOWY JORK. — Rozeszły się tutaj pogłoski o zamierzonym złożeniu w Kongresie projektu w sprawie budowy lotniskowców z bombami atomowymi.

W Turcji powstała brigada ochotników arabskich

Jerozolima. — Komitet Arabski w Palestynie podał do wiadomości w czwartek, iż na terenie Turcji powstała brigada ochotników arabskich.

Projekt unii gospodarczej Francji i Włoch wypracowany

Waszyngton. — Na konferencji odbytej w amerykańskim pods. stanu Lovetta w środę, ambasador Francji w Stanach Zjednoczonych Bonnet oświadczył, iż Francja i Włochy przygotowują daleko idącą unię gospodarczą.

GRAZ. — Ciało 24 deportowanych francuskich, zmarłych w Austrii w czasie wojny, przekazane zostały francuskiej Komisji Reakcyjnej.

LA PAZ. — Na skutek wykrycia na szeroko skale zakrojonego spisku, władze Boliwii ogłosiły stan wyjątkowy w całym kraju.

49) (Ciąg dalszy)

— Każ ten cały płaszcz przeфарbować na granatowo — rzadza Laurenta. — Wtedy nie będzie już taki dziwny...

— Sama jesteś dziwaczna, — powiedziałam. — Pojąć nie mogę, żeż pośmia mnie zamknąć razem z innymi!

Biedna Laurenta! Nazajutrz wstała o szóstej, wywabiała płamę terpentyną i odprasowała cały płaszcz.

— Co ty pleciesz! — śmiała się Laurenta uszczęśliwiona. — W przyszłym miesiącu mamy wesele Olgi i Olka.

Weszła do pokoju, wywabiała płamę terpentyną i odprasowała cały płaszcz. Już szwajcar ze swoją żoną. Wesele wyprawiają rodzice panny młodej u siebie.

Szczęśliwa narzeczona wyszywa z niebywałą energią przeróżne rzeczy: duże czerwone róże na złotym płótnie i białe lądzki na zielonym filcu.

— Ach, jakie to ładne! — mówię, żeby jej sprawić przyjemność. Wtedy plawi się w rozkosz, zwłaszcza, że zabrała nam Olka i tak się śmieje, że w końcu znowu się ksztuś.

Rodzice jej są oczywiście tego zdania, że powinna była wyjść za mąż za gospodarza. Ale kto wie. Olek może przedej zdobyć jakąś ziemię, niż się tego spodziewamy.

Ziemia święta — co krwią spływa...

(Od własnego korespondenta)

II.

Jaffie, w których od czasu do czasu gościł był przejeżdżający przez Palestynę żołnierz indyjski, szukający wspaniałej wartości w znikających Jaffy...

Gdy patrzą na te doliny i wzgórza, gdy wzrok nasz skierowuje na tyle miejsc złączonych z historią naszej religii, z historią człowieka...

Zespół zaś stanowią jedne i te same osoby czyli jeden duch PPR-u w kilku ciablach przyzwoitych lotnymi kadrami...

W. Krawczyk.

Oredzie noworoczne Papieża a świat muzułmański

KAIR. — Dziennik „Al Tikhwan al Moslemi”, organ Związku „Braci Muzułmańskich” ogłosił dłuższe ustepy oredzia noworoczego Papieża komentując je jak najbardziej przychylnie.

Pierwsze zwycięstwo Konserwatystów nad Socjalistami w Szkocji

Londyn. — Po raz pierwszy od lipca 1945 roku brytyjska Partia Konserwatystów odniosła zwycięstwo w uzupełniających wyborach do Izby Gmin w Glasgow w Szkocji.

Lotniskowce dla bombowców z bombami atomowymi

NOWY JORK. — Rozeszły się tutaj pogłoski o zamierzonym złożeniu w Kongresie projektu w sprawie budowy lotniskowców z bombami atomowymi.

W Turcji powstała brigada ochotników arabskich

Jerozolima. — Komitet Arabski w Palestynie podał do wiadomości w czwartek, iż na terenie Turcji powstała brigada ochotników arabskich.

GRAZ. — Ciało 24 deportowanych francuskich, zmarłych w Austrii w czasie wojny, przekazane zostały francuskiej Komisji Reakcyjnej.

LA PAZ. — Na skutek wykrycia na szeroko skale zakrojonego spisku, władze Boliwii ogłosiły stan wyjątkowy w całym kraju.

49) (Ciąg dalszy)

— Każ ten cały płaszcz przeфарbować na granatowo — rzadza Laurenta. — Wtedy nie będzie już taki dziwny...

— Sama jesteś dziwaczna, — powiedziałam. — Pojąć nie mogę, żeż pośmia mnie zamknąć razem z innymi!

Biedna Laurenta! Nazajutrz wstała o szóstej, wywabiała płamę terpentyną i odprasowała cały płaszcz.

— Co ty pleciesz! — śmiała się Laurenta uszczęśliwiona. — W przyszłym miesiącu mamy wesele Olgi i Olka.

Weszła do pokoju, wywabiała płamę terpentyną i odprasowała cały płaszcz. Już szwajcar ze swoją żoną. Wesele wyprawiają rodzice panny młodej u siebie.

Szczęśliwa narzeczona wyszywa z niebywałą energią przeróżne rzeczy: duże czerwone róże na złotym płótnie i białe lądzki na zielonym filcu.

— Ach, jakie to ładne! — mówię, żeby jej sprawić przyjemność. Wtedy plawi się w rozkosz, zwłaszcza, że zabrała nam Olka i tak się śmieje, że w końcu znowu się ksztuś.

Rodzice jej są oczywiście tego zdania, że powinna była wyjść za mąż za gospodarza. Ale kto wie. Olek może przedej zdobyć jakąś ziemię, niż się tego spodziewamy.

— Ach, jakie to ładne! — mówię, żeby jej sprawić przyjemność. Wtedy plawi się w rozkosz, zwłaszcza, że zabrała nam Olka i tak się śmieje, że w końcu znowu się ksztuś.

Male sensacje z wielkiego świata

■ We wschodnim Bengalu zmarła staruszka w wieku 125 lat. Przez całe życie zmarna nie zapadała na żadne choroby...

■ Krowa brytyjska, która nosi imię „Brigida Birk” polubiła wszystkie rekordy. Jeśli chodzi o wydajność mleka na przestrzeni roku...

■ Uczeń archeologiczny rosyjski odkrył na Krymie w grocie zwanej „Pieczara tysiąca głów” wielką ilość kości ludzkiej pochodzących z XIV i XV wieku.

■ W stanie Ohio w Dayton żyje przeszedł w wieku 75 lat pierwszy wynalazca lotnictwa amerykańskiego Orville Wright.

■ Towarzystwo amerykańskie otaczałoby Europę wielką siatką tych potężnych czworonogów, by podjęły walkę skuteczną z nadmiarem myszy i szczurów.

■ Tymczasem giną tam ludzie — nie zawsze winni — i nie zawsze zainteresowani bezpośrednio.

Ziemia święta — co krwią spływa... (K.S.)

Historia drukarstwa polskiego na Śląsku — to historia odzyskania Śląska dla Polski

Ze ojca drukarstwa śląskiego uważa się księdza Kaspiera Eliana, urodzonego w 1430 r. w Głogowie, a zmarłego w 1485 r. we Wrocławiu.

Wojna o Śląsk. — Rosyjski gubernator wojskowy w Niemczech, Marszałek Sokolowski zaprotestował wobec generała Claya...

Budapeszt. — Policja aresztowała baloniarza z węgierskiego Teatru Narodowego w Szeged za to, iż w czasie wstępu balonowego przytoczył dowcip antysowiecki.

Protest rosyjski przeciwko uwięzieniu 200 Rosjan. — Rosyjski gubernator wojskowy w Niemczech, Marszałek Sokolowski zaprotestował wobec generała Claya...

Historia drukarstwa polskiego na Śląsku — to historia odzyskania Śląska dla Polski. Można by o niej pisać długo i szeroko.

W 1879 wydawca „Narodowca” p. Michał Kwiatkowski założył drukarnię w Głogowie i rozpoczął wydawać dziennik „Sztandar Polski”.

W 1919 wydawca „Narodowca” p. Michał Kwiatkowski założył drukarnię w Głogowie i rozpoczął wydawać dziennik „Sztandar Polski”.

W 1919 wydawca „Narodowca” p. Michał Kwiatkowski założył drukarnię w Głogowie i rozpoczął wydawać dziennik „Sztandar Polski”.

W 1919 wydawca „Narodowca” p. Michał Kwiatkowski założył drukarnię w Głogowie i rozpoczął wydawać dziennik „Sztandar Polski”.

W 1919 wydawca „Narodowca” p. Michał Kwiatkowski założył drukarnię w Głogowie i rozpoczął wydawać dziennik „Sztandar Polski”.

W 1919 wydawca „Narodowca” p. Michał Kwiatkowski założył drukarnię w Głogowie i rozpoczął wydawać dziennik „Sztandar Polski”.

W 1919 wydawca „Narodowca” p. Michał Kwiatkowski założył drukarnię w Głogowie i rozpoczął wydawać dziennik „Sztandar Polski”.

W 1919 wydawca „Narodowca” p. Michał Kwiatkowski założył drukarnię w Głogowie i rozpoczął wydawać dziennik „Sztandar Polski”.

W 1919 wydawca „Narodowca” p. Michał Kwiatkowski założył drukarnię w Głogowie i rozpoczął wydawać dziennik „Sztandar Polski”.

W 1919 wydawca „Narodowca” p. Michał Kwiatkowski założył drukarnię w Głogowie i rozpoczął wydawać dziennik „Sztandar Polski”.

W których chodzimy kuchennymi schodami... SIGRID BOO POWIEŚĆ

Twoja pobieżna uwaga, że tam się jada tak mało kartofli. Kazała Ci wyrazić najserdeczniejsze współczucie. Ale równocześnie wywołało to w niej wylew uczuć patriotycznych.

LUTY 1 Niedziela

Dziś: Ignacego b. Jutro: M. Bosk. Gramm. Pojutrze: Błażeja błog.

Oplata za „Narodowca” wynosi: Na okres jednego roku fr. 1.500.— 6 miesięcy fr. 850.— 3 miesięcy fr. 450.—

Ccha Onia

P.P.R. pamięta widocznie o starym powiedzeniu, że „kto ma młodzież, ten ma rząd” a nawet, że „ma przyszłość”.

Jak wiadomo Hitler miał swoją młodzież skupioną w „Hitlerjugend”, Mussolini miał swoją „Balillę”, Rosja ma obecnie swój „Komsomol”, a Bu garzy „Trudaków”, czyli Junaków a marszałek Tito swe zastępy młodzieży skupione w batalionach pracy; nie więc dziwnego, iż w Polsce wykombinowano coś podobnego.

W Polsce pracują dotychczas organizacje młodzieży takie, jak Związek Walki Młodych, Młodzież Wlejska „Wici”, Związek Młodzieży Demokratycznej, Związek Harcerstwa Polskiego, Młodzież Socjalistyczna itd.

Dziwna więc wydaje się obecnie nagła decyzja władz, by zmusić całą młodzież polską do przynależności do jednej państwowej organizacji ze stemplem P.P.R.-owskim. Decyzja jest tym znamienitsza, iż młodzież w wieku od 16 do 21 lat, miałyby przechodzić wyszkolenie wojskowe i przygotowanie w zakresie pracy. Przypomina to żywo program młodzieży marszałka Tito, gdzie wszyscy młodzi Jugosłowianie pod jednym strychem służą między narodową, jako hymn codzienny, a o modlitwie nie ma mowy — czyli jeżeli chodzi o formę, jak to kazał w Niemczech robić Hitler.

Zagadnienie młodzieży w żadnym demokratycznym państwie nie było jeszcze rozwiązywane w taki „totalny” sposób, gdyż młodzież organizowana przez nakaz i pod przymusem staje się młodzieżą straconą, jak to wykazuje doświadczenie. Wystarczy przypomnieć młodzież w Polsce za czasów Jędrzejewicza i Kawalkowskiego, kiedy to kupowano przynależność młodzieży do „Strzelca” i „Związku Legionu Młodych”, jako też do „Straży Przedniej” przy pomocy sutych stypendiów, a następnie przez rentowności.

Kto chce mieć młodzież wychowaną na dobrych patriotów, ten musi jej pozostawić wolność wyboru idealów oraz światopoglądu wypracowanego w polskiej rzeczywistości, a nie w atmosferze stworzonej na wzorach obcych. Nie trzeba zapominać, iż „młodzież upaństwowiona” w Polsce czynniki „właściwi” będą się starali zrobić urzędową przybudówką P.P.R.-u.

Trzeba więc sobie uprzytomnić, jak niebezpieczeństwo wiśni nad młodzieżą polską, której pragnie się zaszczyścić ideologią jej obcy, z której wyrosła P.P.R. ale nie wyrosła Polska i nigdy by jej z taką ideologią nie było. Tylko Młodzież wychowana na odwiecznych idealach i tradycjach jest gwarancją dla przyszłości narodu i jego niepodległego bytu.

70.000 robotników z bizoni dla Francji. Paryż. — W myśl umowy, zawartej między rządem francuskim a władzami anglosaskimi, bizona dostarczy Francji 70.000 robotników. 50.000 zostanie zwerbowanych w strefie angielskiej i 20.000 w strefie amerykańskiej.

Ok. 170 tys. ton tłuszczu otrzyma Francja w r. 1948 z zagranicy. WASHINGTON. — Międzynarodowy komitet pomocy żywnościowej powiadomił zainteresowaną rządy o ilościach tłuszczów jakie zostaną im przydzielone w r. 1948. Ogólna ilość przydzielonych wynosi 3 miliardy, 360 milionów ton. Francja wraz z koloniami otrzyma z tego 167.400 ton.

Słynna pisarka Colette ukończyła 75 lat



Pani Colette, znana pisarka francuska, autorka „La Maison de Claudine”, „Les Vrilles de la Vigne”, „La Chatte” i wielu innych dzieł, ukończyła 75 lat. Na zdjęciu siedząca autorka, sfotografowana w swoim mieszkaniu w Paryżu.

Więści z Polski

Ustawa o przymusowym oszczędzaniu w Polsce

Nawet głodowe pensje objęte przymusem

WARSZAWA. — Sejm polski uchwalił w piątek i drugim czytaniu ustawę o tak zwanym przymusowym oszczędzaniu przez wszystkich obywateli polskich zamieszkałych na terytorium państwa polskiego. Obowiązkowi oszczędzania podlegają wszyscy pracownicy umysłowi, kupcy, wolne zawody, pracownicy fizyczny i rolnicy, a ile zarobki, miesięcznie 20 tys. zł. i więcej. Podstawą obliczenia wysokości kwot, jakie należy oszczędzać są dla pracowników umysłowych i dla nauczycieli dochody roczne, a dla kupców, wolnych zawodów i dla rolników wysokość podatków. Ta sama stawka obowiązuje wszystkich drobnych przedsiębiorców. Kupcy i wolne zawody, których dochody roczne wynoszą do 240 tys. zł. podlegają obowiązkowi oszczędzania, przy czym stawka oszczędnościowa wynosiła dla nich 1/3 wysokości podatków opłacanych w ciągu roku. Dla rolników przymusowa oszczędność wynosi 50 proc. wysokości podatków płaconych do urzędów skarbowych. Nauczyciele i pracownicy umysłowi o zarobkach nie przekraczających 5-6 tys. zł. miesięcznie przeznaczą na oszczędność społeczną 1 proc. swoich miesięcznych poborów; ci zaś, których dochody przekraczają rocznie 90 tys. zapłacą 2-3 proc.

Młodzieży kształcącej się brak mieszkań, wyżywienia, ubrań i stypendiów

Kraków. — Tutajscy „Dz. Polski” pisze, że tużesza „Akademia Górnicza rozrosła się do rozmiarów uczelni dawek większej, aniżeli przed wojną. Do dwóch wydziałów: górniczego i hutniczego przyłączyła dwa nowe — elektrotechniczny i geologiczno-mierniczy. Liczba studentów wzrosła z 500 przedwojennych do 1500, nadto istnieją przy Akademii

Polski cukier popłynie do Adenu i Dżibuti

Z początkiem grudnia odeszły z Gdyni pierwsze pełnokorowe ładunki cukru, przeznaczone dla Adenu (500 t.) i Dżibuti (1.000 t.).

Zagranicą na pewno nie płacą za cukier cen, nie 180 razy tak wysokiej jak przed wojną. Cena jest jednak tak wysoka, aby cukier zjedzą jako najsmakiej w Kraju, wskutek czego jest co wywozić i zarobek wielki dla eksporterów i pośredników.

Półtora tysiąca Niemców - przestępców wojennych wydano Polsce

Warszawa. — Główna Komisja Badania Zbrodni Niemieckich, współpracując z polskimi władzami sprawiedliwości i władzami bezpieczeństwa, przyczyniła się do wydania Polsce około półtora tysiąca Niemców-przestępców wojennych.

Ostatnio wystąpiły pewne trudności przy wydawaniu zbrodniarzy wojennych z amerykańskiej strefy okupacyjnej. Dowództwo amerykańskie wyznaczyło 1 listopada jako ostateczny termin składania wniosków o ekstradycję. Władze polskie wystosowały notę protestacyjną i ostatnio władze amerykańskie zmieniły decyzję, zgadzając się na przyjmowanie wniosków w wypadkach szczególnych wagi.

Polska Misja Wojskowa złożyła w strefie okupacyjnej amerykańskiej ostatnio około 130 wniosków. M. in. wnioski te dotyczą generałów, oskarżonych o zburzenie stolicy: von dem Bacha, Reinfurtha, Lutwitsa i Vormanna. Należy przypuszczać, iż uda się uzyskać zgodę na wydanie tych przestępców w Polsce — tj. w miejscu popełnienia zbrodni.

W strefie brytyjskiej żadne zmiany przy wydawaniu Niemców nie zasły. Władze okupacyjne brytyjskie zażądały ostatnio uzasadnienia do końca roku bieżącego wniosków o wydanie tych zbrodniarzy niemieckich, którzy znajdują się w obozach. Na porządku dziennym w strefach anglosaskich stoi sprawa likwidacji obozów dla zbrodniarzy niemieckich. Władze brytyjskie zapowiedziały likwidację obozów, a władze amerykańskie nie likwidują obozów. Podczas kiedy na wiosnę w Dachau około 7 tys. internowanych, znajduje się tam obecnie zaledwie 300 osób.

Pozwolenie warunkowe na powrót Westfalczyków

Katowice. — Prasa krajowa omawia ogłoszone obecnie warunkowe pozwolenie władz brytyjskich na powrót Westfalczyków, „Dz. Zach.” pisze w ten sposób: „Polska opinia publiczna z zadowoleniem powita życiwe stanowisko Sojuszniczej Rady Kontroli w sprawie Westfalczyków. Okazuje się, że Rada Kontroli, w skład której wchodzi przedstawiciel 4 mocarstw, jest zdolna do obiektywnego rozpatrywania spraw i pozytywnego ich rozwiązania. Niemniej jednak zastrzeżenia dla akcji repatriacyjnej Anglii zgodził się bowiem na powrót do ojczyzny poszczególnych Westfalczyków pod warunkiem, że nie są oni zatrudnieni na „istotnych odcinkach pracy”. Anglii zobowiązali się również liberalnie interpretować pojęcie „istotnych odcinków pracy”.

W tych warunkach byłoby przedwczesnym twierdzić, że słuszną sprawą Westfalczyków, pragnących wrócić do ojczyzny zwycięzcy. Jedynie praktyka wykazuje, czy akcja repatriacyjna potoczy się zgodnie z życzeniami Westfalczyków, czy też będzie ona hamowana.”

Von dem Bach będzie sądzony w Polsce. Warszawa. — W poniedziałek wyjechał do Niemiec dyrektor Głównej Komisji do Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce, Gunkowski. Przeprowadził on szereg konferencji z władzami alianckimi w celu jak najszybszego wydania Polsce generałów niemieckich, winnych zbrodni w Warszawie z gen. von dem Bachem na czele.

Do 15 listopada 1947 r. wydano Polsce ogółem 1602 osoby, podejrzane o popełnienie zbrodni wojennych. Z ilości tej osądzono 135 osób, z których 27 skazano na karę śmierci, zaś uniewinniono 90.

Wykonano wyrok na b. dyrektora Wandera

Kraków. — Prezydent R.P. nie skorzystał z prawa łaski w stosunku do b. dyrektora Fabryki Państwowej dr Wandera w Krakowie — Stanisława Iłskiego, skazanego wyrokiem Wojskowego Sądu w Krakowie na karę śmierci za nadużycia i branie łapówek przy wydawaniu specjalnych leków. Wyrok wykonano.

Władzom Hofman odznaczony

Wrocław. — W sali konferencyjnej R. M. m. Wrocławia odbyła się uroczysta dekoracja najwyższym odznaczeniem czeskim, orderem „Białego Lwa”, wybitnego artysty malarza, zamieszkałego w Szklarskiej Porębie, Władysława Hofmana.

Dokonał 18 napadów

Wrocław. — Udało się ująć groźną bandę wampirów, która od dłuższego czasu gwałtownie na terenie Dolnego Śląska. Przywódcą bandy, Cezary Jakubowski i jeden z jej członków, Jan Skwarczyński, obaj bez stałego miejsca zamieszkania, zostali schwytani na terenie powiatu Lwówek na gorącym uczynku włamania.

Młodzież w szkołach górniczych

Katowice. — Przemysł węglowy utrzymuje 53 górnicze 3-letnie szkoły przemysłowe, kształcącej młodzież na oddziałach: górniczym, mechanicznym, elektrycznym, geologicznym, koksowniczym i mechaniczno-warstwowym. Poza tym istnieją jeszcze 11 gimnazjów górniczych 3-letnich, kształcących kandydatów do liceum górniczego, lub na niższy nadzór górniczy. Ze szkół tych korzysta 11.300 uczniów.

Przed 4 tysiącami lat

Opatów. — Na terenie wsi Krzemionki leżą i hałdy wznieszonego z porfiry gruzu. Odkryto także miejsca, gdzie górnicy przedhistoryczni przerabiali surowiec na siekiery, ale nigdzie dookoła kopalni nie natrafiono na ślady osady, w której górnicy ci mieszkali. Jedynie troche węgli drzewnych z płonących tu ogniów ognisk i skorupy rozbitych naczyń wskazują na chwilowe obcowanie. Osada górników musiała się znajdować gdzie indziej.

Przygody Rafała Pigulki

Rafał chemia dziś porucyca, Leczy, przelewa, podgrzewa. Księżycu to okno mu zagląda, Z dala panina się przygląda.



Raf uszokłł otkuł w jej otkenu, ci uszokłł o otkenu, Co podgrzewa ziołna próbki — Emuino tego były skutki!

Lecz z ekspozycji i zamętu Wyszł pracuje, że bez szanunku, A gdy się spoiłłak w gruszek, Nie myślił już o guzaku!

(Ciąg dalszy)

Odpowiedź: Niemcy o tym nie wiedzą! Ukraińcy zrobili to na własny rachunek! Wszemocna sprawiedliwość zachłystnęła się.

Czyż za mur nie dochodzi krzyk gwałconych i mordowanych? Czy trupy zaścielające Ochotę pochowały się przed okiem „sprawiedliwych” Niemców?!

Kto dał sprzedajnym służalcem wdórkę? Kto dał im rozkaz „pacyfikowania” bezbronnej Ochoty? Sprawiedliwość zachłystnęła się i nie odpowiadała. Wobec tego Niemcy przyciśnięci do muru postanowili zarządzić inspekcję.

Z samego rana Andrzej wyprosił dwa drewniane pudełka. Kłęczy na ziemi i zbija kamieniem skrzynkę, która będzie trumienką dla niemowlęcia. W tej chwili na „Zieloniaku” następuje poruszenie. Co się stało?! Więsci obiegają lotem błyskawicy. Będzie inspekcja Niemców. Nic nie wiedzieli o gwałtach i mordach. Nie wierzą, przyjdą więc sprawdzić! Komuś udało się dotrzeć do rezydencji za „Zieloniakiem” komendy!

Cyniczne świnię! — rzuca Tadeusz przez zęby. Andrzej wkrusza ramionami. Dla niego życie skończyło się wczoraj, gdy dowiedział się o tragicznym końcu żony i matki. Cóż go obchodzi to co będzie dalej?!

Niemcy są na placu. Chodzą, przyglądają się, słuchają skarg. Udają na wień zdziwionych „niedociągniętami”.

Zbliżają się. Czterech zatrzymuje się przed Andrzejem. — Co pan robi? — pada pytanie. Andrzej spogląda w monoki Niemca. Przez chwilę Halinie wydaje się, że Andrzej wyrznie w tę zniecierpliwioną twarz kamieniem trzymanym w ręku. Odpowiada jednak spokojnie: — Trumienkę dla dziecka, które umarło w tych potwornych warunkach. Tam leży jego matka. Obawiam się o niej komplikację po porodowych. Potrzeba lekarstw.

Czy pan jest lekarzem? — pyta Niemiec. — Tak. — Specjalność? — Ginekolog. — Zinkolozę się ambulatorium dla doraźnej pomocy. Złotisi się pan za

Co kto woli?

Ankieta wśród czytelników na temat co im się najlepiej podoba w „Narodowcu”

Oparliśmy rower o białe śniegi podmiejskiego ogródka, wchodząc szlakiem przedniej Pan Korzeniowski podniósł głowę znad okopanego starannie drzewka. — Góść w domu — Bóg w domu! — zawołał przyjaźnie. — A cóż tam na świecie nowego? — Ciepło, o mały włos wiosna! panie Korzeniowski jak widzę to „Przypomnienia na styczni” nie posły w las! — mówię ci entuzjazmem, patrząc na rzędy drzewek wybielonych wapiem. — O to, to jest dobrze — uśmiecha się pod wąsem pracownicy ogrodnik — niby samemu się wie, ale jak „Narodowcu” jeszcze przypomni, to aż inakże ochota zbiera człowieka do roboty. — Co się najwięcej panu podoba w naszym dzienniku? — pytam. — Mnie? mogę powiedzieć szczerze — wszystko! Czytam go już okrągłe dwadzieścia lat, to jest mój drugi najlepszy i bez niego nie byłoby mi żyć było, bo kto by nam przyniósł wieści z szerokiego świata? — Przyznajcie rację, że nie są oni zatrudnieni na „istotnych odcinkach pracy”. Anglii zobowiązali się również liberalnie interpretować pojęcie „istotnych odcinków pracy”.

W tych warunkach byłoby przedwczesnym twierdzić, że słuszną sprawą Westfalczyków, pragnących wrócić do ojczyzny zwycięzcy. Jedynie praktyka wykazuje, czy akcja repatriacyjna potoczy się zgodnie z życzeniami Westfalczyków, czy też będzie ona hamowana.”

Idziemy w stronę domu i Korzeniowska dalej opowiada. — Moja córka, to wie pani, najmłodsza Jadzia, ona do tych powieści aż się trzęsie. Jak mi się tutaj sprowadzi, to ona poszła do obojwiaku. Jakże! Szły tam w Paryżu w państwa cały rok. Zie jej nie było, ale służba służba, tak i na drugi rok poszła do szkoły zawodowej. Teraz już skończyła i sżyje w konfekcji i dobrze zarabia, a jakże. Toteż gdy „Narodowcu” zaczął drukować to powieści o służące, to wie pani na drugiej stronie — to dziewczęta jak wraca wieczorem do

— Janek oprócz tego zajmuje się polityką — objaśnia mnie młodzieży — to go porywa, gdyś mówię, że to szczyt! Tutaj król, tam królowa, ówładz kości a tu mał. To go bawi. Ja... — podniósł swe marzycielskie oczy do góry, operując się o białe śniegi otwartej — ja strasznie lubię powieści. Ale nie takie polityczne, jak pani myśli, broń Boże! Takie z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

— Robię gest bestialności. — Nie poradzę. — Ja jak dostanę „Narodowca” — opowiada dalej czytelnik — to myk, myk po tytułach na pierwszej stronie i rozkładam — szukając znajomych. A mam ich dosyć. Więści z Polski, ocha dula, male sensacje i wielkie nowości, i to i owa. Do serca mi przypadł Staszek z czwartego Paryża. Czytała pani je, go ostatni list? — Z zasady czytam „Narodowca” od a do z, za wyjątkiem moich własnych artykułów, pozostawiając to innym, gdyż brak mi dostojnie czasu!

— Czyli jest pan zwolennikiem powieści ludowej, folkloru, to rozczulające... A pan? — nie przepuszczam subtelności Korzeniowski — Muszę się domyślić.

— Ja? He! He! Stary romanzyści jestem i nieoprawny wielbiciel Sienkiewicza, Kraszewskiego, Rodziewiczówny — trudno mi do godzić. Pani by nam z jedną powieścią napisała — tobym czytał!

Banknoty 5.000 fr. przedstawiają 37% sum bieżących w obiegu

Paryż. — Wartość banknotów 5.000 fr., znajdujących się obecnie w obiegu szacują na 380 miliardów fr. na ogólną sumę 902 miliardów, czyli około 37%.

Wkrótce ukaza się nowe banknoty

Paryż. — Bank Francji podejmuje w najbliższym czasie druk nowych banknotów 5.000-frankowych,

